

Rosewalee Ugsornwong. (2002). *Factors Related to Teacher Efficacy in Problem Solving Skill Teaching*. Dissertation Ph.D. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committees : Assist.Prof.Dr.Oraphin Choochorn, Dr.Wiladlak Chuawanlee, Dr.Ong-Art Naiyapatana.

The purposes of this study was to determine the effects of teacher-level and school-level factors on teacher efficacy in problem solving skill teaching . Teacher-level factors consisted of instructional factors and sources of self-efficacy factors.

The sample of this study was 1,111 academic teachers working during the 2001 academic year in 84 secondary schools of the educational region 10 under the General Education Department. The instruments were the questionnaires and self-assessments. The data analysis was composed of preliminary and main data analysis (Multilevel Analysis) using SPSS (Version 9.0) for Windows and HLM (Version 4.01) for Windows packages, respectively.

The findings were as follows :

Firstly, the base-only model indicated the effects of significant teacher-level and school-level factors on teacher efficacy in problem solving skill teaching. These showed the variation of teacher efficacy in problem solving skill teaching among teachers in the same school and the different schools. *Secondly*, the within-school model revealed that both instructional factors (knowledge about problem solving skill teaching, analysis of teaching task and teaching competence in problem solving skill) and sources of self-efficacy based on Bandura' s theory (enactive mastery experience and vicarious experience) at the teacher level factors were significant contributors to variation of teacher efficacy in problem solving skill teaching with, on average, very little effect sizes. Specifically, teaching competence in problem solving skill was the only one factor of the teacher level factors that had significant variation across schools. *Thirdly*, the between-school model, the school environment factors that had significant positive impacts with moderate effect sizes on adjusted school mean teacher efficacy in problem solving skill teaching were collective teacher efficacy, after controlling for the effects of other variables in the model.

รวลีย์ อักษรวงศ์. (2545). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของครูในการสอนทักษะการแก้ปัญหา*. วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพินทร์ ชูชม, ดร.วิลาสลักษณ์ ชั่ววัลลี และ
ดร.องอาจ นัยพัฒน์.

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยระดับครูเกี่ยวกับด้านปัจจัยภูมิหลังเกี่ยวกับการสอน ปัจจัยแหล่งที่มาของการรับรู้ความสามารถของตน (Self-efficacy) และปัจจัยระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของครูในการสอนทักษะการแก้ปัญหา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 จำนวน 84 โรงเรียน และครูที่สอนกลุ่มวิชาสามัญทั้งหมดในโรงเรียนดังกล่าว ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 1,111 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบประเมินตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Version 9.0) for Windows และวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระระดับครูและตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนที่มีต่อตัวแปรตามคือ การรับรู้ความสามารถของครูในการสอนทักษะการแก้ปัญหาโดยใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์แบบพหุระดับ (Multilevel Analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป HLM (Version 4.01) for Windows

ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบ ดังนี้ : *ประการที่หนึ่ง* ผลการวิเคราะห์โมเดลระดับฐานพบว่า ปัจจัยระดับครูและปัจจัยระดับโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของครูในการสอนทักษะการแก้ปัญหามีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่ามีความแปรปรวนในการรับรู้ความสามารถในการสอนทักษะการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูมัธยมศึกษาที่อยู่ภายในโรงเรียนเดียวกันและอยู่ต่างโรงเรียน *ประการที่สอง* ผลการวิเคราะห์โมเดลภายในโรงเรียนพบว่า ปัจจัยระดับครูที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการสนับสนุนการรับรู้ความสามารถของครูในการสอนทักษะการแก้ปัญหา ได้แก่ ปัจจัยภูมิหลังเกี่ยวกับการสอนด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการแก้ปัญหา ความสามารถในการวิเคราะห์ภารกิจการสอน และความสามารถในการสอนทักษะการแก้ปัญหา และปัจจัยแหล่งที่มาตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการได้รับความสำเร็จในการสอนและการมีแบบอย่างในการสอน โดยปัจจัยดังกล่าวมีขนาดอิทธิพลค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ความสามารถในการสอนทักษะการแก้ปัญหาเป็นปัจจัยระดับครูเพียงปัจจัยเดียวที่มีความแปรปรวนระหว่างโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญ *ประการที่สาม* ผลการวิเคราะห์โมเดลระหว่างโรงเรียนพบว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนด้านความสามารถของกลุ่มในการทำงานร่วมกันมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญในการสนับสนุนการรับรู้ความสามารถของครูในการสอนทักษะการแก้ปัญหาด้วยขนาดอิทธิพลที่มากพอประมาณ หลังจากควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ แล้ว

FACTORS RELATED TO TEACHER EFFICACY
IN PROBLEM SOLVING SKILL TEACHING

AN ABSTRACT
BY
ROSEWALEE UGSORNWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Doctor of Philosophy degree in Applied Behavioral Science Research
at Srinakharinwirot University

May 2002